

*geographi Graeci Minores
Carolus Mullerus*

Επο. Περιστ. 1855.

T.A!

'Εκ τοῦ Ἀνωνύμου (Ἀρριανοῦ ὡς φέρεται)

Περὶ ΘΡΑΚΗΣ

Σελ. 399.

35... Καὶ ἐνθεν εἰς ἵστραν πόλιν στάδιοι πεντακόσιοι. Ἐνθέν-
δε εἰς τομέας πόλιν στάδιοι τριακόσιοι. Ἀπό δέ τομέων εἰς Κάλλατν
πόλιν διλοι τριακόσιοι. δρμος ναυσιν. Ἐνθένδε εἰς Καρῶν λιμένα δγδοι-
κοντα καὶ ἑκατόν· καὶ ἡ γῆ ἐν κύκλῳ τοῦ λιμένος Καρῖα καλέσεται. Ἀπό
δέ Καρῶν λιμένος εἰς Τερπισίδα στάδιοι εἴκοσι καὶ ἑκατόν. Ἐκθένδε
εἰς Βέρον, χῶρον Ἑρημον, στάδιοι ἑγκοντα. Ἀπό δέ Βέρον εἰς Διονυσόπο-
λιν στάδιοι δγδοικοντα. Ἐνθένδε εἰς θέρην στάκδιοι. δρμος ναυσιν.

'Εκ δέ 'Οδησσοῦ εἰς τοῦ Αἴμου αὖθις ὑπωρεύεις, αἱ διὰ εἰς τὸν Ηβν-
τὸν καθίκουστε, στάδιοι τριακόσιοι ἑγκοντα καὶ δευτέρῳ δρμος ναυσιν. Ἐκ
δέ τοῦ δρμοῦ εἰς Μεσημήναν τούτῳ στάδιοι ἑβδομήκοντα, δρμος ναυσιν. Καὶ ἐκ
~~Μεσημήρεας~~ εἰς Ἀγχισαλον τούτῳ στάδιοι ἑβδομήκοντα, καὶ ἐξ Ἀγχισαλον πό-
λιν στάδιοι ἑβδομήκοντα καὶ ἑκατόν. ἀπό τούτων καὶ αἱ πόλεις Ἐλληνίδες
εἰσὶν ὥκισμέναι ἐν τῇ Σκυθίᾳ, ἐν ἀριστερῷ ἐσκαλέσονται εἰς τὸν Ηβντον.
Ἐκ δέ Ἀπολλωνίας εἰς Χερρόνησον στάδιοι ἑγκοντα. δρμος ναυσιν. Καὶ
ἐκ χερρονίσου εἰς Διλαδόν τετράς πέντηκοντα καὶ διακόσιοι. Ἐνθένδε
εἰς Θυνιδά διατὴν εἴκοσι καὶ ἑκατόν.

Ἄπό δέ Θυνιδάς εἰς Σαλμυδόσον στάδιοι διακόσιοι. Τούτου
τοῦ χωρέου μνήμην πεποίηται Εινορῶν ὁ πρεσβυτερος, καὶ μέχρι τούτου λε-
γει τὴν στρατιέν ἐλευθερίαν τῶν Ἑλλίνων, ἢς αὐτός ἡγίσασο, διτε τὸ τελευ-
ταῖα σύν Σευθή τῷ Θρακὶ ἐστράτευσε. Καὶ περὶ τῆς ἀλιμεντητος τοῦ χω-
ρέου πολλῷ ἀνέγραψεν διτε ἐνταῦθα ἑκπέπτει τὸ πλοῖα χειμῶνι βιαζόμενα,
καὶ οἱ Θρῆκες οἱ προσώχωροι διτε ὑπέρ τῶν ναυαγῶν ἐν σφίσι διαμάχονται.
Ἀπό δέ Σαλμυδόσον εἰς Θρυγίαν στάδιοι τριακοντα καὶ τριακόσιοι. Ἐνθέν-
δε ἐπὶ κυανέας εἴκοσι καὶ τριακόσιοι. ἀπό τούτων δέ αἱ κυανέαι εἰσὶν, ἃς
λέγουσιν οἱ ποιητας πλαγμάτως πάλαι εἶνε καὶ οιστοί τοίτων πρώτην νῦν
περάσαι τὴν Ἀργώ, οἵτις εἰς Κολχίους Ἰάσονα μηγαγεν. Ἐκ δέ κυανέων ἐπι-

'Εκ τοῦ Ἀνωνύμου ('Ἀρριανοῦ ὡς φέρεται)

Περὶ ΘΡΑΚΙΩΝ

τὸ δὲ περί τοῦ Διὸς τοῦ Οὐρίου (1) ἔνα περ τὸ στόμα τοῦ Πόντου, στάδια
οι τεսσαράκοντα. Ἐνθένδε εἰς λιμένα ~~Δάφνης~~ τῆς Ιασονομένης καλουμέ-
νης στάδιοι τεսσαράκοντα. Ἀπό δέ Δαιρηνῆς εἰς Βυζάντιον ὅγδοικοντα.
Τέλος μέν καὶ τὰ ἄπο τοῦ Βοσπόρου τοῦ Κιμερίου ἐπὶ βόσπορον τῶν
Θράκων καὶ πάλιν Βυζάντιον.-

Tοῦ ιδίου.

Δ! Περίπλους Βόξελνου Πόντου.

Σελ. 402. § 1. Κατά τὸν Θράκον βόσπορον καὶ τὸ στόμα τοῦ Εὔξενου
Πόντου ἐν τοῖς δεξιοῖς τῆς' αστας μέρεσιν, διόπερ ἐστὶ τοῦ Βιθυνῶν ἔθνε-
vous, κεῖται χωρίσον λεγόμενον θερόν, ἐν τῷ ναυτὶ ἐστὶν Διὸς Οὐρίου προσα-
γορευμένος. Τοῦτο δέ τὸ πάνταν ἀρχητήριον ἐστι τὸν εἰς Πόντον πλεύν-
των. Βίσπλεμσαντι δέ εἰς τὸν Πόντον, δεξιῶν σὲ τὴν' ασταν ἔχοντε....
δι περίπλους οὗτα πάς ἔχει.

§ 2. Τὸ Ιερόν ~~τοῦ~~ Διὸς Οὐρίου ἀπέχει ἄπο τοῦ Βυζάντιον στά-
δια ρκ! γένονται δεκάλια. *Λεζ!* η. λ.

Σελ. 420. § 77. Ἀπό δέ Βιζάντιος εἰς Διονυσόπολιν στάδια πτι μέλιτα. *Λ. Λ.*
§ 78. ~~Διειη~~ ἡ Διονυσόπολις κ.λ.

§ 79. Ἀπό δέ Διονυσόπολεως εἰς Οδυσσόν πόλιν ἐν τῇ δρόμῳ ναυτὶ
στάδια σι μέλιτα. *Λεζ!* Λ. *εζ!*

Σημ. 613 'Ο Αρριανός εἰς τὴν ίσλιν ἀπειστολίν τὸ περί τοῦ Διὸς τοῦ
Οὐρίου τὸ τοποθετεῖ ἐπὶ δεξιᾷ τῷ εἰσερχομένῳ εἰς τὸν Εὔξ. Πόντον. Τό^{τε}
δέ ἄπο Βοσπόρου τοῦ Θρακίου ἔστε ἐπὶ τραπεζούντα πάλιν ἦδε ἔχει. Τα
περί τοῦ Διὸς τοῦ Οὐρίου οἰτέλεις ἄπο Βυζαντίου σταδίοις εἴκοσι καὶ
έκατον. Καὶ ἔστι στενότατον ταῦτη τὸ στόμα νοῦ Πόντου καλούμενον κα-
θέτι εἰσβάλλει εἰς τὴν Ηρόποντέδα. Ταῦτα μέν εἰδότι σοι λέγω. Ἀπό δέ
τοῦ περί πλεόντι ἐν δεξιᾷ Ρίμνα πουαμός κ.λ.π. Καὶ εἰς τὸν περιπλουν
Εὔξενου Η. λέγει (ἴσες σελ....

'Εκ τοῦ ἀνωμάτου ('Αρριανοῦ ὃς ψέρεται)

Περὶ ΘΡΑΚΗΣ

§ 80. Οδησσόν κτέζουσας Μ.λήμιον, δτε' αυτούδιγις ἡρχε τῆς Μηδίας ἐν κύκλῳ δέ αὐτῆς ἔχει Κροβύζους θράκας.

§ 81. Από δέ τοῦ ἀνθρώπου εἰς τοῦ Αἴμου τὰς ὑπωρείας, αἵ δή εἰς τὸν Πόντον καθήκουσιν, ἐν αἷς δρυόν^η ναυσι, στάδιοι 65', μῆλα. Τοῦ Λεστρίου

§ 82. Αἴμος κ.λ..

§ 83. Από δέ τοῦ Αἴμου εἰς Μεσημβρίαν πόλιν στάδιοι 3., μῆλα τρι-

§ 84. Αὕτη δὲ μεσημβρία πόλις παρά τὴν ὑπώρειαν τοῦ καλουμένου Αἴμου κειμένη, τῇ Θρακίᾳ τε καὶ Ρετινῇ συνορεῖται γῇ. Καλχηδόνιοι δέ ταῦτην καὶ Μεγαρεῖς φύεσαν, δτε ἐπὶ Σκύνας παρεῖνος ἐστρατεύετο.

§ 85. Από δέ Μεσημβρίαν εἰς τοῦ 'Αγχιάλου πόλιν, ἔχουσαν καὶ λιμένα τοῦ ἀρ' Εύπερας ἀνέμοις, στάδιοι οὖς μῆλα ς!, γ! 'Από δέ Αγχιάλου εἰς Απολλωνίαν πόλιν τῇν νῦν Σμύρνην λεγομένην ἔχουσαν καὶ λιμένας μεγάλους δύο στάδιοι ρ πι μῆλα κεῖται.

§ 86. Ταῦτην τίνην πόλιν Απολλωνίαν κοίταν κτέζουσαν εἰς τοὺς τόπους ἐλέθνεις οἱ Μιλήσιοι πρὸ Πεντίκοντα ἑτῶν τῆς Κύρου Βασιλείας. Πλεύσας γάρ ἀποικίας ἐξ Ιωνίας. ἐστειλανεῖς Πόντον δια πρὸν^{τον} Αξενον λεγόμενον διέ τὰς ἐπιτεύχεις τῶν βαρβάρων, προυηγορίας ἐποίησαν Εὔξενον τύχεῖν.

§ 87. Αὕτα πᾶσαν αἱ πόλεις Ἑλληνές εἰσιν φύεσαν μέντοι ἐν τῇ Σκιτσῇ ἐν ἀριστερῇ ἐσπλέοντι εἰς τὸν Πόντον. 'Από δέ Απολλωνίας τῆς καὶ Σωζοπόλεως εἰς Χερρόνησον, ἐν δη δρυός ναυσι στάδιοι δι μῆλα η! 'Από δέ χερρονήσου εἰς Αύλαϊοντεῖχος τοῦ λεγόμενον Θίρας χωρίον, τὸν δη καὶ θφορμός, στάδιοι σνι μῆλα λγ!, γ! 'Εντεῦθεν τοῦ μέρη τῶν Βυζαντίων ἐκδέχεται τό δέ πρότερα Θράκης τῆς εἰς τὸν Πόντον καθηκούσης τοῦ ἐν τῷ Βύρωπαϊ φέρει τοῦ Πόντου, περίπλου. 'Από δέ Θηρῶν χωρίου ήτοι λεγόμενον Αύλαϊον τείχους εἰς θυνιάδα ἀκρωτήριον, ἐν δη δρυός ναυσι, στάδιοι ρκι,

Ἐκ τοῦ Ἀνωνύμου (Ἀρριανοῦ ὡς φέρεται)

Περὶ ΘΡΑΚΗΣ

μέλιτα 162. Θυνιάς, εὐλίμενος δικρά τῆς Δστικῆς Θράκης ὑπέρχουσα.

§ 88. Ἀπό δέ θυνιάδος εἰς Σαλμυδησσόν στάδιοι σι μέλιτα 163.

Τοῦτου τύπων χωρέου μνήμην ποεῖται θενοφῶν δὲ πρεσβύτερος καὶ μέχρι τοῦτου λέγει τίνι στρατιών ἐλθεῖν τοῦ Ἑλλήνων, ἃς αὐτὸς ἡγήσατο, διτε τελευταῖς σύν Σεύθη τῷ Θρακὶ ἐστράτευσε καὶ περὶ τῆς Διαμενότητος τοῦ χωρέου πολλὰ ἀνέγραψεν, διτε ἐνταῦθα ἐκπίκτει τό πλοτα βιασθενα, καὶ οἱ θράκες οἱ πρόσχωροι διτε ψέρ τῶν ναυαγίων ἐν σφίσι διαμάχονται.

§ 89. Οὗτος δ' ὁ Σαλμυδησσός εἰς Φρυγίαν τίνι καὶ λεγομένην Φιλίαν, καὶ Βυζαντίαν χωρίον καὶ ἀκρωτηρίον, στάδιοι 164 μέλιτα ματ, γι 'Από δέ Φρυγίας τῆς Φιλίας εἰς Κιονίδας ἥτει Κύλας στάδιοι τκι μέλιτα μβι, 165. Αὗται δέ αι κιανέατ εἰσίν, μι λέγουσιν οἱ ποιηταὶ πλαγκτᾶς πάλαι εἶναι, καὶ διέ τοῦτο πρώτην ναῦν περίσσαι τίν' ἀργῶ, ήτις εἰς Κόλχους πάσσων ήγαγεν. Ἀπό δέ κιανέων εἰς τό ίερόν τοῦ Διός Ούρου, ἐν τῷ στόμα τοῦ Πιντοχόσταδιοι μ, μέλιτα ει, γι 'Από δέ τοῦ ίεροῦ εἰς Λιμένα θάφης τῆς Μαΐνομένης, τό νῦν λεγόμενον Σωσθένην στάδιοι μ. μέλιτα 166, 167, στι! 'Από δέ Σωσθένης εἰς τό Βυζάντιον στάδιοι πι, μέλιτα 168, 169, στι! Τάδε καὶ τέ ἀπό Βοσπόρου τοῦ Κιμμερίου καλουμένου ἐπὶ Βοσπόρου τῶν θράκιον καὶ Βυζάντιον.

162
163
164
165
166
167
168
169